

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 33 0 K 091841 24 Kž
Tuzla, 21.01.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amre Omerbegović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih F.D. i A.Dž., zbog krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, protiv presude Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 K 091841 22 K od 30.09.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.01.2025. godine u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Ćazima Serhatlića, branioca optuženog F.D., advokata Akifa Kadrića iz Živinica, i braniteljice optuženog A.Dž., advokata Selme Kadrić Kovačević iz Živinica, a u odsutnosti uredno obaviještenih optuženih F.D. i A.Dž., donio je

P R E S U D U

Žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 K 091841 22 K od 30.09.2024. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ź E N J E

Presudom Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 K 091841 22 K od 30.09.2024. godine optuženi F.D. i A.Dž. su na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) oslobođeni od optužbe da su počinili krivično djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH).

Istom presudom je na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH određeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv ove presude žalbu je izjavio tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu kantonalni tužilac), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Branilac optuženog F.D., advokat Akif Kadrić iz Živinica, i braniteljica optuženog A.Dž., advokat Selma Kadrić Kovačević iz Živinica, su u odgovoru na žalbu predložili da se žalba kantonalnog tužioca odbije kao neosnovana.

Na sjednicu vijeća drugostepenog suda, koja je održana u smislu novelirane odredbe člana 319. stav 1. ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 59/2014), pristupio je kantonalni tužilac Ćazim Serhatlić, koji je naveo da Tužilaštvo u svemu ostaje kod žalbe od 31.10.2024. godine izjavljene zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa kako su ovi žalbeni razlozi detaljno obrazloženi u samoj žalbi to ih neće ponavljati, te traži od suda da žalbu kao takvu usvoji i postupi prema žalbenom prijedlogu, presudu prvostepenog suda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Branilac optuženog F.D., advokat Akif Kadrić iz Živinica, je na sjednici vijeća naveo da su pred prvostepenim sudom iznosili sve činjenične i pravne razloge iz kojih su smatrali da optužba nije uspjela dokazati van razumne sumnje da je njegov branjenik počinio krivično djelo pod uslovima i na način kako je to navedeno u optužnici. Taj stav su detaljno elaborirali u završnoj riječi, kao i u odgovoru na žalbu, te ovom prilikom to neće ponavljati i predlaže da se žalba tužilaštva odbije kao neosnovana, da se osporena presuda Općinskog suda u Živinicama potvrdi, jer ni u žalbi niti tokom postupka postupajući tužilac nije ponudio niti jednu činjenicu niti jedan dokaz koji bi trebalo utvrditi i dokaz koji bi trebalo izvesti kako bi se dokazalo da je optuženi F.D. počinio krivično djelo kako je to navedeno u optužnici.

Braniteljica optuženog A.Dž., advokat Selma Kadrić Kovačević iz Živinica, je na sjednici vijeća navela da u cijelosti ostaje kod odgovora na žalbu kojeg je predala 12.11.2024. godine, kao i izlaganja branioca prvooptuženog, te predlaže da Kantonalni sud potvrdi prvostepenu presudu zbog razloga koje je pobliže navela u svom odgovoru na žalbu.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužioca i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, a cijenio je i navode branilaca optuženih date u njihovim odgovorima na žalbu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužioca prigovara da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, čime bi bila učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, obzirom da je odredbom člana 305. tačka 7. ZKP FBiH propisano da će sud u obrazloženju pismeno izrađene presude, između ostalog, određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročitu ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza te kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo, jer je suprotno žalbenim navodima kantonalnog tužioca prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude potpuno i određeno iznio koje činjenice smatra dokazanim i iz kojih razloga, a koje ne, te da se nije moglo van svake razumne sumnje utvrditi da su optuženi počinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret.

Neosnovana je žalba kantonalnog tužioca zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, koji je u žalbi naveo da je sud povrijedio odredbe krivičnog postupka jer nije cijenio sve

dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, dakle jer nije pravilno primijenio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, što je uticalo na zakonito i pravilno donošenje pobijane presude.

Naime, prvostepeni sud je izvedene dokaze cijenio savjesno, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu navedene zakonske odredbe, za što je dao razloge u obrazloženju pobijane presude i određeno se izjasnio koje dokaze prihvata, a koje ne prihvata i zašto, te je izveo zaključak da provedenim dokazima kantonalni tužilac nije dokazao da je optuženi počinio krivično djelo koje mu je potvrđenom optužnicom stavljeno na teret, zbog čega je optuženog u nedostatku dokaza i oslobodio od optužbe, a žalbenim razlozima kantonalnog tužioca u odnosu na ovaj žalbeni osnov se u suštini pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, pa će i biti razmatrani u okviru tog žalbenog osnova.

Tako kantonalni tužilac u žalbi ukazuje na presretnute razgovore pribavljene provođenjem posebnih istražnih radni nadzora i tehničkog snimanja telekomunikacija, kada optuženi F.D. u razgovoru sa S.V. navodi da ih prozivaju zbog njega, u kojem razgovoru optuženog sa A.V. optuženi navodi: „vidi, ovo sam moro“, što tužilac tumači da se odnosi na sačinjenu službenu zabilješku optuženih od 20.04.2019. godine, za koju se u činjeničnom opisu djela u optužnici navodi da je A.V. „F.D. i A.Dž. dao novac u nepoznatoj količini te im i ponudio besplatni odmor u Mađarskoj, zbog toga što, F.D. i A.Dž., u službenu zabilješku o izvršenim terenskim provjerama od dana 20.04.2019. godine, a koje sačinjavanje službene zabilješke predstavlja obaveznu radnju provjere podnosilaca zahtjeva za izdavanje odobrenja za držanje i nošenje oružja shodno članu 17. stav 2. Zakona o oružju i municiji TK, po osnovu njegovog zahtjeva podnesenog PU Živinice za nabavku vatrenog oružja, i to lovačke puške-karabina i pištolja, a koji predmeti se vode u PU Živinice pod brojevima 08-06/9-04.8-1-518/19 i 08-06/9-04.8-1-519/19, nisu unijeli sva prikupljena saznanja koja ukazuju na njegovo ponašanje i vladanje, eventualne sukobe s okolinom i porodične odnose u prethodnom periodu a što predstavlja smetnju za izdavanje oružja, nego su u zabilješku unijeli samo podatke o izvršenim provjerama odnosno okolnostima onako kako to odgovara A.V. o ispunjenju uslova za dobivanje dozvole, a na koji način bi se istom omogućilo ispunjenje važnog uslova za izdavanje odobrenja za nabavljanje oružja fizičkom licu koji su propisani članom 16. stav 2. b) i f) Zakona i dobivanje dozvole za nabavku lovačke puške-karabina i pištolja“, ali treba istaći da su optuženi u službenoj zabilješci od 20.04.2019. godine naveli da je A.V. u prethodnom periodu lice koje je bilo sklono vršenju krivičnih djela i prekršaja, te je A.V. rješenjima MUP-a konačno odbijen i sa zahtjevom za dobijanje dozvole za nošenje lovačkog karabina, kao i sa zahtjevom za dobijanje dozvole za nošenje pištolja, pa su onda netačni činjenični navodi optužnice da optuženi nisu unijeli sva prikupljena saznanja koja ukazuju na njegovo ponašanje i vladanje, eventualne sukobe s okolinom i porodične odnose u prethodnom periodu, a što predstavlja smetnju za izdavanje oružja, nego su u zabilješku unijeli samo podatke o izvršenim provjerama odnosno okolnostima onako kako to odgovara A.V. o ispunjenju uslova za dobivanje dozvole, a na koji način bi se istom omogućilo ispunjenje važnog uslova za izdavanje odobrenja za nabavljanje oružja fizičkom licu koji su propisani članom 16. stav 2 b) i f) Zakona i dobivanje dozvole za nabavku lovačke puške - karabina i pištolja.

Sem toga, osnovano odbrane optuženih tokom postupka ukazuju, a i sud u pobijanoj presudi, da tužilac ne precizira koja su to prikupljena saznanja koja

ukazuju na ponašanje i vladanje A.V., njegove eventualne sukobe s okolinom i porodične odnose u prethodnom periodu, a koja optuženi nisu unijeli u navedenu službenu zabilješku, a osnovanost ovog zaključka se žalbom kantonalnog tužioca ne dovodi u pitanje, jer kantonalni tužilac u žalbi ukazuje da je u predmetnoj službenoj zabilješci navedeno da se došlo do informacija da u zadnje vrijeme od više od pet godina A.V. nije sklon uživanju narkotičkih sredstava, nije sklon prekomjernom uživanju alkohola, nema poremećene porodične odnose, nije u sukobu sa okolinom, nije agresivan niti ima ekscenno ponašanje i druge poremećaje u ponašanju, nema povreda propisa o lovu niti se došlo do operativnih saznanja i indicija o mogućoj povezanosti sa terorističkim i drugim kriminalnim organizacijama i licima, ali pri tome tužilac ne navodi da je u službenoj zabilješci navedeno i da je A.V. u prethodnom periodu bio lice koje je bilo sklono vršenju krivičnih djela i prekršaja.

Optužnicom se optuženim F.D. i A.Dž. stavlja na teret da su, svjesni da primaju dar da u okviru svoje funkcije ne učine što bi morali učiniti, a što su i htjeli, postupajući suprotno članu 36. Zakona o policijskim službenicima TK a kojim je propisano da policijski službenik neće tražiti niti prihvatati za sebe ili svoje srodnike bilo kakvu dobit, korist, uslugu ili kakvu drugu naknadu, osim onih dozvoljenih zakonom, od A.V. primili dar u novcu koji je F.D. od A.V. i primio te stavio u svoj džep u prisustvu A.Dž., a pored toga su prihvatili i obećanje dara besplatnog odmora u Mađarskoj, što im je tom prilikom u metalnom kontejneru obećao A.V., za podatke koje su unijeli u službenu zabilješku o izvršenim provjerama odnosno okolnostima onako kako to odgovara A.V., a radi ispunjavanja jednog od važnih uslova za dobijanje dozvole za nabavku i držanje vatrenog oružja, pa se i ovdje, obzirom na činjenicu da su optuženi u službenoj zabilješci od 20.04.2019. godine naveli da je A.V. u prethodnom periodu lice koje je bilo sklono vršenju krivičnih djela i prekršaja, te da je A.V. rješenjima MUP-a konačno odbijen i sa zahtjevom za dobijanje dozvole za nošenje lovačkog karabina, kao i sa zahtjevom za dobijanje dozvole za nošenje pištolja, sve i da je dokazano da su optuženi od A.V. primili dar u novcu i obećanje dara besplatnog odmora u Mađarskoj, osnovano postavlja pitanje u kakvoj je to vezi sa službenim radnjama optuženih iz prethodnog perioda, što se odnosi na sačinjavanje navedene službene zabilješke.

Naime, odredbom člana 380. stav 3. KZ FBiH je propisano da će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina kazniti službena ili odgovorna osoba u Federaciji, uključujući i stranu službenu osobu, ili arbitra ili sudiju porotnika, koja poslije činjenja ili nečinjenja iz st.1. i 2. tog člana, a u vezi s tim zahtijeva ili primi dar ili kakvu drugu korist za sebe ili za drugu osobu, dakle primanje dara mora biti u vezi sa navedenim činjenjem ili nečinjenjem.

S tim u vezi, prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude osnovano naveo da je nelogično da A.V. sedam mjeseci nakon sastavljanja službene zabilješke daje bilo kakvu korist u vezi iste, posebno cijeneći da je njegov zahtjev za nošenje i držanje oružja odbijen, što se žalbom kantonalnog tužioca ne dovodi u pitanje, jer je u žalbi u ovom dijelu naveo da sud nije tu da tvrdi da li je nešto logično ili ne, nego da na osnovu provedenih dokaza odluči da li su dokazi koji su provedeni takvog karaktera da potkrepljuju činjenične navode optužnice ili da se istim ne može pokloniti vjera odnosno da nije dokazano van svake razumne sumnje da je krivično djelo počinjeno na način opisan optužnicom, koji žalbeni navodi ne pobijaju argumentovano navedeni zaključak suda.

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužioca presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer nasuprot žalbenim navodima kantonalnog tužioca, ovaj sud prihvata navode pobijane presude da na osnovu provedenih dokaza nije van svake razumne sumnje dokazano da su optuženi F.D. i A.Dž. učinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret, na način da su dana 13.11.2019. godine, u Živinicama, u metalnom kontejneru sa natpisom „Pijaca Ciljuge“ koji se nalazi lociran u naselju Ciljuge u krugu pijace Ciljuge, A.V., službenim osobama Ministarstva unutrašnjih poslova TK - policijskim službenicima Policijske uprave Živinice – Policijske stanice Živinice, F.D. i A.Dž., svjestan da im daje novac i obećava drugu korist da isti ne učine što bi morali učiniti a što je htio, F.D. i A.Dž. dao novac u nepoznatoj količini te im i ponudio besplatni odmor u Mađarskoj, zbog toga što, F.D. i A.Dž., u službenu zabilješku o izvršenim terenskim provjerama od dana 20.04.2019. godine, a koje sačinjavanje službene zabilješke predstavlja obaveznu radnju provjere podnosioca zahtjeva za izdavanje odobrenja za držanje i nošenje oružja shodno članu 17. stav 2. Zakona o oružju i municiji TK, po osnovu njegovog zahtjeva podnesenog PU Živinice za nabavku vatrenog oružja i to lovačke puške-karabina i pištolja a koji predmeti se vode u PU Živinice pod brojevima 08-06/9-04.8-1-518/19 i 08-06/9-04.8-1-519/19, nisu unijeli sva prikupljena saznanja koja ukazuju na njegovo ponašanje i vladanje, eventualne sukobe s okolinom i porodične odnose u prethodnom periodu a što predstavlja smetnju za izdavanje oružja, nego su u zabilješku unijeli samo podatke o izvršenim provjerama odnosno okolnostima onako kako to odgovara A.V. o ispunjenju uslova za dobivanje dozvole, a na koji način bi se istom omogućilo ispunjenje važnog uslova za izdavanje odobrenja za nabavljanje oružja fizičkom licu koji su propisani članom 16. stav 2. b) i f) Zakona i dobivanje dozvole za nabavku lovačke puške-karabina i pištolja, na šta su F.D. i A.Dž. pristali, te svjesni da primaju dar da u okviru svoje funkcije ne učine što bi morali učiniti a što su i htjeli, postupajući suprotno članu 36 Zakona o policijskim službenicima TK a kojim je propisano da policijski službenik neće tražiti niti prihvatati za sebe ili svoje srodnike bilo kakvu dobit, korist, uslugu ili kakvu drugu naknadu, osim onih dozvoljenih zakonom, od A.V. primili dar u novcu koji je F.D. od A.V. i primio te stavio u svoj džep u prisustvu A.Dž., a pored toga su prihvatili i obećanje dara besplatnog odmora u Mađarskoj, što im je tom prilikom u metalnom kontejneru obećao A.V., za podatke koje su unijeli u službenu zabilješku o izvršenim provjerama odnosno okolnostima onako kako to odgovara A.V. a radi ispunjavanja jednog od važnih uslova za dobijanje dozvole za nabavku i držanje vatrenog oružja, čime bi počinili krivično djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 380. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud cijenio sve izvedene dokaze, te je na osnovu takve ocjene izveo pravilne zaključke o relevantnim činjenicama za predmetno djelo, za što je dao valjane razloge, pa i o odlučnoj činjenici koja se odnosi na nedostatak dokaza koji nesumnjivo upućuju na krivnju optuženih, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužioca prigovara da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, jer iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sve izvedene dokaze prvostepeni sud cijenio savjesno u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i dovođenja dokaza u međusobnu vezu, pravilno utvrdio činjenično stanje te pravilno zaključio da nije van svake razumne sumnje dokazano da su optuženi učinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je dao razloge na kojima je zasnovao presudu kojom je optužene oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da su optuženi učinili navedeno krivično djelo za koje su optuženi, te činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud žalbenim prigovorima kantonalnog tužioca nije dovedeno u sumnju, zbog čega ga je i ovaj sud prihvatio kao pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Amra Omerbegović, s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić, s.r.